

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Cb/202/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117247126
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslava Strhárska
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117247126.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou Mgr. Radoslavou Strhárskou v právnej veci žalobcu: L & M Finance, s.r.o., so sídlom Š. Moyzesa 9585/41, 960 01 Zvolen, IČO: 46 925 244, právne zastúpený SVITOK a spol., s. r. o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 863 980, proti žalovanému: TatraTransport s.r.o., so sídlom Mierova 309/7, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 47 751 550, právne zastúpený Mgr. Stanislav Hutňan, sídlom Moskovská 18, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 27.600,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 24.600,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

IV. Súd zabezpečovacie opatrenie zriadené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cb/202/2017-25 zo dňa 12.12.2017 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/202/2017-75 zo dňa 05.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/55/2018-86 zo dňa 07.05.2018 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/55/2018-120 zo dňa 06.02.2019 ponecháva v platnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 14.11.2017 domáhal voči žalovanému (pôvodným obchodným meno Tatrademont, s.r.o.) zaplatenia sumy 2.700,- Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 19.07.2017 žalobca ako budúci kupujúci uzavrel so žalovaným ako budúcim predávajúcim zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, predmetom ktorej mal byť predaj huteľnej veci: šmykom riadený nakladač Locust 753, Z.: F. za kúpnu cenu 27.600,- Eur. Dňa 19.07.2017 žalobca uhradil bezhotovostným prevodom žalovanému sumu 18.000,- Eur a dňa 24.07.2017 sumu 9.600,- Eur. Následne došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a žalovaný odovzdal predmet kúpy žalobcovi. Dňa 11.09.2017 spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s. ako vlastníak predmetu kúpy a v pozícii leasingového prenajímateľa predmetu kúpy voči žalovanému odňala predmet kúpy z držby žalobcu s tým, že tento nikdy nebol vo vlastníctve žalovaného a žalovaný mal predmet kúpy len v leasingovom nájme. Podľa názoru žalobcu, keďže žalovaný nikdy nebol vlastníkom predmetu kúpy, sú všetky úkony žalovaného smerujúce k prevodu vlastníckeho práva k predmetu kúpy absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. Uzavretá zmluva medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatným právnym úkonom, na základe čoho mu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď žalobca preukázateľne zaplatil žalovanému sumu 27.600,- Eur. Žalobca je preto v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinný od žalobcu prijaté plnenie žalobcovi v plnej výške vrátiť.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. V konaní namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie. Uviedol, že počas celej doby uzatvorenia týchto zmlúv žalobca konal výlučne s fyzickou osobou - B. W., G.. XX. XX. XXXX, G. R. XX, XXX XX K. K., ktorá aj zmluvu podpísala. Jediný konateľ žalovaného bol v tej dobe v zahraničí. Menovaná fyzická osoba v žiadnom prípade nemala mandát takto konať bez vedomia jediného konateľa, ktorý o tomto nemal žiadnu vedomosť. Na samotnej zmluve o budúcej zmluve je uvedené telefónne číslo na menovaného B. W.. Nie je pravdou, že faktúry boli vystavené konateľom žalovaného. Aj keď na zmluve o budúcej zmluve je uvedené v záhlaví meno jediného konateľa žalovaného, tento nemal akúkoľvek vedomosť o uvedenej transakcii. Žalovaný si bol vedomý, že predmet kúpy nie je jeho vlastníctvom, preto by takúto zmluvu neuzatvoril a bolo by mu jasné, že akákoľvek zmluva znamenajúca prevod vlastníctva hnutelnej veci od nevlastníka v rámci zásady „nemo plus iuris“ nemôže byť platná. Žalobca si musel byť vedomý, že nekoná priamo so žalovaným, ale s p. W., ktorý žalovaného nezastupuje. Skutočnosť, že predmet kúpy nie je vo vlastníctve žalovaného bola ľahko overiteľná aj žalobcom podľa osvedčenia o evidencii vozidla Č.. XXXXXX. Žalovaný si nie je vedomý žiadnej výzvy na uzatvorenie riadnej kúpnej zmluvy, táto zrejme bola adresovaná len p. W., pretože on by takúto zmluvu nikdy neuzavrel. Aj keď uvedená suma bola pripísaná na účet spoločnosti žalovaného, nebola jej majetkom, ale tento účet plnil výlučne funkciu platobného miesta a finančné prostriedky boli ihneď p. W. kartou z účtu vybrané a použité na jeho vlastnú potrebu. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany poukázal na ustanovenie § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zviazaný sám, ibaže ten za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschváli prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním. Žalovaný ďalej poukázal na to, že proti osobe P. W. je vedených viac trestných konaní, pričom tento bol aj v minulosti za podobný majetkový trestný čin právoplatne odsúdený. Na pojednávaní doplnil svoje vyjadrenie v tom smere, že ak aj bola B. W. udelená generálna plná moc, táto skutočnosť ešte neznamená, že bol oprávnený uskutočniť prevod vlastníckeho práva k predmetnej hnutelnej veci, ktorá nebola vo vlastníctve žalovaného.

3. Žalobca v konaní predložil listinné dôkazy, a to písomne uzavretú Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve prevode vlastníckeho práva zo dňa 19.07.2017, kde ako budúci kupujúci je uvedený žalobca a ako budúci predávajúci je uvedený žalovaný (pôvodným obchodným meno Tatrademont, s.r.o.). Predložená zmluva obsahuje v článku I. zmluvné dojednanie nasledovného znenia: „Účastníci tejto zmluvy sa zaväzujú uzavrieť do 30.07.2017 kúpnu zmluvu, podľa ktorej predávajúci predá šmykom riadený nakladač Locust 753, VIN: F. kupujúcemu za kúpnu cenu 27.600,- Eur s DPH.“

4. Žalobca ďalej predložil faktúru č. 170ZP01 vystavenú žalovaným ako dodávateľom pre žalobcu ako odberateľa na sumu 18.000,- Eur s DPH dňa 31.07.2017 s dátumom dodania tovaru 19.07.2017 a označením predmetu dodávky „faktúra k prijatej platbe zo dňa 19.07.2017“, ďalej faktúru č. 170ZP02 vystavenú žalovaným ako dodávateľom na sumu 9.600,- Eur vrátane DPH dňa 31.07.2017 s uvedeným dátumom dodania tovaru dňa 24.07.2017 a označením predmetu dodávky „faktúra k prijatej platbe zo dňa 24.07.2017“, ako aj výpis z účtu vedeného v Tatrabanke a.s., z ktorého je zrejmé, že žalobca dňa 19.07.2017 poukázal na účet žalovaného sumu 18.000,- Eur a dňa 24.07.2017 sumu 9.600,- Eur.

5. Z protokolu k spätnému prevzatíu predmetu zmluvy č. 1500510, predloženého žalobcom súd zistil, že spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia a.s. dňa 11.09.2017 prevzala od žalobcu ako odovzdávajúceho predmet financovania označený ako nakladač Locust 753, Z.: F., rok výroby 2015, ev.č. K. XXX.

6. Žalovaný ako dôkaz predložil Osvedčenie o evidencii - časť II (technický preukaz) č. XXXXXX, z ktorého vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla zn. LOCUST L753, VIN: F., ev. č. K. XXX je spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia a.s. a držiteľom predmetného motorového vozidla je žalovaný.

7. Ďalej žalovaný predložil výpis z účtu, z ktorého vyplýva, že v období od 19.07.2017 do 31.07.2017 bolo realizovaných niekoľko výberov z účtu žalovaného, pričom niektoré výbery boli realizované prostredníctvom bankomatu a platobnej karty. Taktiež bol z účtu uskutočnený výber hotovosti B. W.U. dňa 19.07.2017 v sume 10.000,- Eur, dňa 21.07.2017 v sume 700,- Eur a dňa 24.07.2017 v sume 5.500,- Eur.

8. Z vlastnej činnosti súdu bolo známe (§ 186 ods. 1 CSP), že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/42/2018 zo dňa 18.01.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/41/2019 zo dňa 25.07.2019, bol obžalovaný B. W., G.. XX.XX.XXXX uznáný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že na základe generálneho splnomocnenia konateľa T. B. C. zo dňa 02.11.2015, v mene spoločnosti žalovaného na strane budúceho predávajúceho uzatvoril so spoločnosťou žalobcu na strane budúceho kupujúceho dňa 19.07.2017 zmluvu o budúcej kúpnej zmluve o prevode vlastníckeho práva na predmet kúpy šmykom riadeného nakladača LOCUST 753, VIN: F. v kúpnej cene 27.600,- Eur vrátane DPH, pričom na základe tejto zmluvy bola spoločnosťou žalobcu uhradená kúpna cena za tento predmet kúpy vo dvoch splátkach, a to dňa 19.07.2017 v sume 18.000,- Eur a dňa 24.07.2017 v sume 9.600,- Eur z účtu spoločnosti žalobcu na účet spoločnosti žalovaného, z ktorej sumy bolo kupujúcemu vrátená suma 3.000,- Eur, kde budúci kupujúci - žalobca po uhradení kúpnej ceny vo výške 24.600,- Eur zistil, že uvedené vozidlo nie je majetkom spoločnosti žalovaného, ale je majetkom leasingovej spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia a.s., čím týmto svojim konaním uviedol zástupcu spoločnosti žalobcu do omylu v otázke vlastníctva vozidla a spôsobil jej celkovú škodu vo výške 24.600,- Eur. Menovaný bol ďalej uznáný vinným z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 238 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že na základe udelenej generálnej plnej moci zo dňa 02.11.2015 uzavreť v Banskej Bystrici spoločnosťou žalovaného, na základe ktorej mal zastupovať menovanú spoločnosť vo všetkých právnych veciach týkajúcich sa spoločnosti, čo však zneužil tým, že v období od 12.12.2016 do 24.07.2017 na viackrát vyberal prostredníctvom platobnej karty z rôznych miest v Banskej Bystrici finančné prostriedky z podnikateľského účtu v spoločnosti, a to v celkovej výške 14.194,80 Eur, pričom tieto výbery a použitie finančných prostriedkov nevedel konateľovi spoločnosti riadne vysvetliť a vydokladovať a taktiež spôsobil aj schodok peňažných prostriedkov na pokladni spoločnosti vo výške 48.541,50 Eur, čím spôsobil spoločnosti žalovaného celkovú škodu vo výške 62.736,30 Eur. Uvedeným rozsudkom, vydaným v trestnom konaní bola zároveň spoločnosť žalovaného ako poškodená spoločnosť so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. O nároku spoločnosti žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní rozhodnuté nebolo, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že tento poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil v trestnom konaní, pretože nárok na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny si uplatnil v civilnom procese.

9. Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka; ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

10. Podľa § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka; ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak však splnomocniteľ neoznámí osobe, s ktorou splnomocnenec konal, svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o prekročení oprávnenia dozvedel, platí, že prekročenie schválil.

11. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka; každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 193 CSP; súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

15. Podľa § 335 ods. 3 CSP; súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

16. Podľa § 344 CSP; ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

17. Vychádzajúc zo skutočnosti, že obrana žalovaného v tomto konaní spočívala najmä v poukazovaní na protiprávne konanie osoby B. W., kde priebeh opísaného skutkového deja korešpondoval so skutkovými tvrdeniami uvádzanými žalobcom, ako aj skutkovými tvrdeniami uvádzanými žalovaným, súd pre účely zistenia skutkového stavu v prejednávanej veci vzal do úvahy predovšetkým závery trestného konania ustálené vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/42/2018 zo dňa 18.01.2019, nakoľko s poukazom na § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím súdu v trestnej veci o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými pre rozhodnutie v civilnom sporovom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal. Objektívna stránka trestného činu podvodu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku, seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu. Z uvedeného vyplýva, že následkom takéhoto protiprávneho konania musí byť vznik škody. Ak teda Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 3T/42/2018 zo dňa 18.01.2019, právoplatne rozhodol o tom, že B.Á. W. konajúci v mene žalovaného na základe generálneho splnomocnenia spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, potom záväznosť jeho rozsudku pre súdy v civilnom konaní podľa § 193 CSP znamená aj záväznosť v otázke naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného trestného činu a teda existencie protiprávneho konania osoby B. W., vzniku škodlivého následku a príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatel'a a spôsobenou škodou (pozri bližšie napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS. 269/2011 zo dňa 23.11.2011).

18. Na základe uvedeného súd vyhodnotil ako nesporné, že B. W. pri uzatváraní budúcej kúpnej zmluvy so žalobcom dňa 19.07.2017, konal v mene žalovaného, skutočnosť ktorá vyplýva priamo zo skutkovej vety predmetného rozsudku vydaného v trestnej veci, a to na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 02.11.2015. Uvedenou zmluvou o budúcej zmluve sa žalovaný, konajúci prostredníctvom splnomocneného zástupcu B. W., zaviazal do 30.07.2017 uzavrieť kúpnu zmluvu, podľa ktorej žalovaný predá predmetný šmykom riadený nakladač zn. LOCUST 753. Súd tiež vyhodnotil ako nespornú skutočnosť, že k uzavretiu platnej kúpnej zmluvy v čase dohodnutom v budúcej kúpnej zmluve nedošlo, čím bola zo strany žalovaného porušená zmluvná povinnosť vyplývajúca zo zmluvy. Rovnako bolo nesporné, že predmet kúpy nebol v čase uzavretia budúcej kúpnej zmluvy vo vlastníctve žalovaného, keď jeho vlastníkom bola leasingová spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia a.s.

19. Spornou bola otázka, či B. W. prekročil rozsah splnomocnenia, keď žalovaný sa bránil tým, že toto splnomocnenie na uzavretie kúpnej zmluvy mu udelené nebolo. Z vyššie uvedeného trestného rozsudku je však zrejmé, že obžalovanému B. W.U. žalovaný udelil dňa 02.11.2015 generálnu plnú moc, na základe ktorej bol menovaný splnomocnený na všetky právne úkony. Bol teda splnomocnený aj na uzatváranie všetkých zmlúv v mene žalovaného (§ 13 ods. 1 Obchodného zákonníka). Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že B. W. prekročil rozsah splnomocnenia, dôkazné bremeno o jeho prekročení v danom prípade zaťažovalo žalovaného. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že zo strany ním splnomocnenej osoby došlo k prekročeniu rozsahu ním udeleného generálneho plnomocnenstva. Žalovaný v konaní navrhol vykonať výsluch bývalého konateľ'a žalovaného T. B. C.. V priebehu konania od uvedeného dôkazu upustil a netrval na jeho vykonaní. V rámci svojej procesnej obrany uvádzal, že sa v čase uzavretia budúcej kúpnej zmluvy nachádzal v zahraničí a o tomto právnom úkone nemal žiadnu vedomosť. Ani na preukázanie tohto svojho tvrdenia však nepredložil a neoznačil žiadne dôkazy. Súd pri rozhodovaní potom vychádzal z ustanovenia § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je splnomocniteľ viazaný právnym úkonom, ktorým splnomocnenec prekročil rozsah poverenia, len ak toto prekročenie splnomocniteľ schválil. Z uvedeného zákonného ustanovenia (druhej vety) však zároveň vyplýva, že ak splnomocniteľ bez zbytočného odkladu neoznámil druhej strane svoj nesúhlas po tom, čo sa o prekročení dozvedel, platí, že toto prekročenie schválil. Žalovaný v konaní nepreukázal a ani len netvrdil, že by priamo žalobcovi adresoval akékoľvek oznámenie svojho nesúhlasu s uzavretou

budúcou kúpnu zmluvou, hoci zmluva bola uzavretá dňa 19.07.2017 a žalovaný sa o tejto mohol dozvedieť, najneskôr dňa 11.09.2017, keď predmetné motorové vozidlo bolo ako predmet leasingu žalobcovi odňaté. Skutočnosť, že zo strany splnomocnenca došlo k prekročeniu rozsahu udeleného poverenia na zastupovanie žalovaného, uvádzal žalovaný len v rámci svojej procesnej obrany až v písomnom vyjadrení k podanej žalobe dňa 09.01.2018. Podľa názoru súdu, ak by aj akokoľvek B. W. rozsah svojho poverenia prekročil, v danom prípade platí nevyvrátiteľná domnienka, že žalovaný schválil takýto právny úkon, ktorý poverený B. W. urobil v jeho mene. Žalovaného právny úkon urobený splnomocnenou osobou zaväzuje a dopadajú na neho všetky právne dôsledky, ktoré z tohto právneho úkonu vyplývajú. Na základe uvedeného súd potom dospel k záveru, že obrana žalovaného týkajúca sa nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie nie je v tomto prípade nedôvodná.

20. V konaní bolo ďalej sporné, či na strane žalovaného došlo k naplneniu znakov niektorej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia a v tomto kontexte k získaniu majetkového prospechu žalovaným na úkor žalobcu, keďže na základe generálneho splnomocnenia poverený B. W. finančné prostriedky z účtu žalovaného následne vybral a ich použitie nevedel žalovanému vysvetliť a zdokladovať, za ktorý skutok bol menovaný uvedeným trestným rozsudkom tiež právoplatne odsúdený. Pri posudzovaní nároku žalobcu v tomto konaní z hľadiska právnej kvalifikácie súd ako prvoradé považuje za potrebné zdôrazniť, že civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Ustanovenie § 132 CSP vymedzuje obsahové náležitosti žaloby, medzi ktoré patrí aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Od uvedenia skutkových okolností je však potrebné odlišovať neuvedenie (resp. nesprávne alebo neúplné uvedenie) právnej kvalifikácie v žalobe uvedeného skutkového stavu, kde súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutkového deja opísaného žalobcom, keďže právna kvalifikácia skutku je vecou súdu.

21. V danom prípade je nesporné, že na strane žalobcu vznikla peniazmi vyjadriteľná majetková ujma, keď žalobca poukázal na účet žalovaného finančnú čiastku, bez získania adekvátnej majetkovej hodnoty v podobe plnenia zo strany žalovaného. Súd v danom prípade vec však neposudzoval podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde zákonnou požiadavkou pre vydanie bezdôvodného obohatenia je získanie majetkového prospechu na strane žalovaného. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére zmluvných vzťahov. Právna úprava bezdôvodného obohatenia je však subsidiárna vo vzťahu k iným inštitútom súkromného práva v tom zmysle, že sa uplatní výlučne vtedy, ak právne následky vzniknutej majetkovej nerovnováhy nie sú pokryté inou právnou úpravou, predstavujúcou právny dôvod vzniku záväzku. Nemožno však vylúčiť, že obnovenie narušenej majetkovej rovnováhy je možné dosiahnuť prostredníctvom viacerých procesných i hmotnoprávných inštitútov súkromného práva (napr. žalobou o splnenie zmluvnej povinnosti, vydaním bezdôvodného obohatenia, náhradou škody, a pod.). Keďže súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým stavom vymedzením v žalobe, musí si teda vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a s pomedzi viacerých vybrať správnu právnú normu. Pri riešení tzv. súbehu nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a na náhradu škody, (ako je tomu aj v danom prípade, keď žalobca požaduje od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia a v trestnom konaní bolo ustálené, že žalovaným poverená osoba uviedla žalobcu do omylu, čím spôsobila na cudzom majetku škodu väčšieho rozsahu), treba vychádzať zo zásady, ktorú akceptuje súdna prax i právna teória, a to, že vzhľadom na subsidiárnu povahu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, má prednosť uspokojenie nároku z titulu náhrady škody, a len v prípade, ak nie sú splnené podmienky pre dosiahnutie rovnakého uspokojenia z titulu náhrady škody, možno uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (R 1/1979, s. 79/80, R 25/1986, s. 299, Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk). Ak je teda právnym dôvodom vzniku majetkovej povinnosti reparovať vzniknutú majetkovú nerovnováhu iná právna skutočnosť kontraktného, či deliktneho charakteru, právna úprava bezdôvodného obohatenia sa neuplatní. Súd na danú vec preto aplikoval ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, upravujúce zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Porušenie právnej povinnosti súd videl predovšetkým v tom, že žalovaný, v mene ktorého konal B. W., do uplynutia doby dohodnutej v zmluve o budúcej kúpnej zmluve neuzavrel so žalobcom platnú kúpnu zmluvu, uviedol žalobcu do omylu a spôsobil tak žalobcovi škodu.

22. V prejednávanej veci súd považoval za nesporné, že dňa 19.07.2017 bola zo strany žalobcu na účet žalovaného pripísaná suma 18.000,- Eur a dňa 24.07.2017 suma 9.600,- Eur, ktorá skutočnosť bola preukázaná aj žalobcom na základe predloženého výpisu z jeho účtu. Hoci žalobca v konaní trval na zapltení tejto sumy v plnej žalovanej výške, zo skutkovej vety tak, ako bolo konanie páchatel'a ustálené

v trestnom konaní, vyplýva nesporná skutočnosť, že peňažné prostriedky vo výške 27.600,- Eur boli pripísané na účet žalovaného, z ktorej sumy bola kupujúcemu, teda žalobcovi, vrátená suma 3.000,- Eur. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že podaná žaloba v danom prípade nie je čo do výšky v plnom rozsahu dôvodná. Súd nesúhlasil s argumentáciou žalobcu (uvádzanou v rámci záverečnej reči), že žalobca nemal možnosť v rámci trestného konania stanovenie výšky škody ovplyvniť. Súd je toho názoru, že žalobca bol v trestnom konaní vypočítaný ako poškodený a v rámci trestného konania si mohol nárok na náhradu škody uplatniť. Žalobca sa sám tohto nároku vzdal, keď do štádia preštudovania spisu pred ukončením prípravného konania si tento nárok neuplatnil a následne súd s ním už ako s poškodenou stranou nekonal. Je pravdou, že stanovenie výšky škody v trestnom konaní je rozhodujúce len z hľadiska určenia závažnosti spáchaného skutku a závažnosti jeho škodlivého následku, čo následne vedie k vymedzeniu trestnej sadzby. Súd v trestnom konaní skúma výšku škody pre účely uloženia druhu a výmery trestu odsúdenému a táto sa môže líšiť od skutočne spôsobenej škody. Súd však opätovne zdôrazňuje, že podľa § 193 CSP je súd v civilnom sporovom konaní viazaný rozhodnutím súdu v trestnej veci o tom, že bol spáchaný trestný čin. Spáchanie trestného činu pritom nie je vymedzené len naplnením znakov skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v trestnom zákone, ale predovšetkým skutkovou vetou, ktorá popisuje priebeh skutkového deja a rozsah škody, resp. škodlivého následku. Predmetný skutkový stav vrátane výšky škody 24.600,- Eur a vrátenia sumy 3.000,- Eur žalobcovi bol ustálený v trestnom konaní, keď súd dospel k záveru, že obžalovaný uvedeným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu. Súd rozhodujúci o nároku žalobcu v tomto konaní preto žalobu v časti, čo do sumy 3.000,- Eur zamietol, majúci za to, že žalobca sumu 3.000,- Eur už od žalovaného prijal.

23. Vo zvyšnej časti, čo do sumy 24.600,- Eur, súd dôvodne podanej žalobe žalobcu vyhovel. Pokiaľ sa žalovaný bránil v konaní tým, že on týmito peňažnými prostriedkami nikdy reálne nedisponoval, nakoľko tieto boli ihneď B. W. z jeho účtu vybraté, súd v tomto kontexte konštatoval, že výber finančných prostriedkov z účtu žalobcu bola rovnako riešená v trestnom konaní, keď aj za tento skutok bol B. W. odsúdený. Uvedený skutok bol kvalifikovaný ako porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 238 Trestného zákona, kde menovaný opäť konal na základe generálnej plnej moci, udelenej žalovaným. Z trestného rozsudku je zrejmé, že výber finančných prostriedkov z účtu žalovaného bol realizovaný v období od 12.12.2016 do 24.07.2017, odsúdený bol na základe generálneho splnomocnenia oprávnený výber prostriedkov realizovať a škoda v celkovej výške 62.736,30 Eur vznikla žalovanému tým, že odsúdený nevedel vysvetliť a zdokladovať ich použitie. Do uvedenej sumy bol však započítaný aj majetkový prospech získaný od žalobcu, teda suma, ktorú žalovaný v rozhodnom čase prijal na svoj účet od žalobcu a ktorú žalovaný môže žiadať potom od odsúdeného. Škoda, ktorá bola týmto spôsobená žalovanému, nebola predmetom tohto civilného konania a je len vecou žalovaného, či sa uvedenej náhrady škody bude od odsúdeného domáhať v osobitnom konaní. V tomto konaní však súd nemohol na uvedenú obranu žalovaného prihliadať.

24. Keďže v priebehu tohto konania bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/202/2017-25 zo dňa 12.02.2017 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/202/2017-75 zo dňa 05.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/55/2018-86 zo dňa 07.05.2018 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/55/2018-120 zo dňa 06.02.2019 zriadené záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 27.600,- Eur v prospech žalobcu na majetok žalovaného, súd o zriadenom zabezpečovacom opatrení rozhodol podľa § 344 spojení s § 335 ods. 3 CSP tak, že ho ponechal v platnosti z dôvodu, že žalobe žalobcu vo väčšej časti vyhovel a naďalej je tu potreba, aby na zabezpečenie súdom priznanej pohľadávky bolo zriadené záložné právo až do jej dobrovoľného uspokojenia žalovaným ako dlžníkom.

25. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Vzhľadom na to, že v konaní bol žalobca úspešný len čiastočne, súd v danom prípade o trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil. V danom prípade súd vyhovel žalobe žalobcu v časti o zaplatenie istiny 24.600,- Eur, čo v pomere k celému predmetu konania, teda sume 27.600,- Eur, predstavuje 89 %. V tejto časti konania mal úspech žalobca. V časti o zaplatenie istiny 3.000,- Eur súd žalobu zamietol, teda v tejto časti mal úspech žalovaný a v

pomere k celému predmetu konania ide o úspech vo výške 11 %. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu k neúspechu žalovaného, čistý úspech v konaní mal žalobca, a to v rozsahu 78 % (89 % - 11%). Súd potom o nárokoch na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.